Bal. in. l. cū vr ff. C. de side. & fi. ō re. di. moder. l. l. id ipm. §. j. ō vsu. & i. l. ēt. ff. so. ma. d. Abbas in ꝓsi. exp. allegat bal. in. d. l. speciale: & transit cū uto dicto.

a ¶ Gl. dicit. Ui de Bal. in. l. fi. C. de iure emphite.

b ¶ Currit. in. §. porro: ibi no. qō viri offerēdi prescriptio currit ig rāti: ꝛ dic qō restituitur p rex. an reū & ibi Bar. in l. i. §. si aūt pp de itine. actuq; prīua. ff. An. barba. c ¶ Iudēti. Uide Bal. in. c. i. quo tempore miles.

d ¶ Nota. Uide Bar. & q ibi notauit ad Bar. i. l. ēt. ff. de minori. e ¶ Inconueniēs. Uide Bal. in. d. l. filie: vbi dicit qō ex ea fuit assignatū. c. ij. de renū. li. vi. facit quod dixit pe. de anc. in. c. sicut nobis de regu. de eo q in extremis assumit habitum religionis vt faciat expirare fideicōmissum: facit qō dixit Ange. in. l. nup. C. de natu. li be. ō eo q in mora desponsat concubinā ad legitimationē filiorum vt nō preiudicet filij primi matri monij nec faciat expirare fideicōmissum facit. c. audiuim⁹ de coniu. vbi fingit qō: vt fiat transactio in pīudicium epi: vīd Bal. in. c. i pīncia de pba. de eo qui in īfirmitate mortis intrat monasterium vt prīuet substituti alīs. d. l. filie: & i aūē. nisi rogati. C. ad trebel. vbi dicit i sene nimis grande uo itrāte religionē: allegat. d. l. filie vide gl. in ele. dudū: & sepul. vide pe. de anch. p d. l. filie: i ꝓsi. cc. cxxiij. & in cōsi. cccxciij. vide etiam qō voluit gl. in. l. ab hostibus: §. si vīr. ff. so. ma. & ibi Lud. ro. de eo q pstitit cau sā mortis vxori: ad vt lucret dotē: ex pacto: allegat d. l. filie: & qō hī. c. postulasti de ꝓbēn. vbi si aliqs ex lucrari pp negligētiā alterius qō nō lucrabitur si ipse fuit cā negligentie.

f ¶ Glo. Et sic nota. q per ita. sit donari saluo iure ecclesie: gl. dicit q sic per. l. i. C. de fun. patri. lib. xi. ita nō. in. l. i. i fi. C. de iure emphi. Alij dicunt q illa lex. i. ponit duos casus speciales. s. in fisco & principe: g in ꝛrium est ius cōe ſm Pet. de cer. Hanc opinionē tz Bar. & ita consuluit per. l. vniuersas. C. ne rei domi. vel temploꝛ: sed ibi loqtur qñ alienat in fraudē h simpliciter saluo iure ecclesie: opz ergo q in instro dicatur saluo iure ecclesie: alias cadet a iure suo & ita teneo. ¶ Nā qui aliter contrahit ecclesie perdit: & quantū est in se possessionem subuertere vī: iuxta no. C. de acq. pos. l. ex liberis. LOCARE. Nō. q locatio nō est alienatio nisi sit perpetua. SUBTRAHENDA PENSIONE puta duorum denariorum quolibz anno: aliquo tñ dato a principio cuz res sit digna maioꝛi pensione: vt. ff. de acqui. pos. l. si quis ante: alij dicunt etiam nullo dato a principio: vt nō. extra de loca. c. potuit in nouella. INFRAUDEM ESSE. Nō. optimuz tex. q ex prauitate pensionis vel precij fraus argute probatur. Est aūt arg. ratio rei dubie faciens fidem & facit. ff. de transac. l. cum hi. §. in causa: & extra de emp. & ven. c. ad nostraz: & de pigno. illo vos. ¶ In glo. in hoc in fi. ipsa aūt mulier habens feudum pro se potest i dotem dare dummō nō det estimatuz nec aliquod pactum de lucrando faciat: q apud maritū nō potest remanē: vt ff. de inuesti. quā titius. c. vnico: & ff. de eo q sibi & suis here. c. i. ſm Jac. de dño ardi. in sum. sub Rica an vasallus possit feudum p filia sua i dote dare. Bal.

Porro. Olim antiquo iure si vasallus alienabat partem feudi ét licite sine ꝓsensu domini dñs poterat recolligere ab emptoꝛe pro equali precio nisi dñs sciens renunciauerit suo iuri expresse vel tacite per annū: sed pscriptiōe. xxx. annoꝛ repelliť sciēs & ignorans: agnati aūt vasalli, primiores preferebantur dño in probando & redimendo: hoc dicit. PRAUAT. l. alienationem permittendo. PRO EQUALI PRECIO. Nō. verbū & si ō fraude dubitabatur debebat ingri veritas: multi enim precia confingunt in fraudē alioꝛ. REFUTATIO NE. Nō. q qui refutat perdit ius suum hoc verum in iure suo proprio. Secus in iure vniuersitatis vī populi: vt extra de foro compe. c. si diligenti. Itez non tz renunciatio si quis ex hoc perderet vitam vel statuz: vt est gl. nōbilis in. l. pactū iter brēdē. ff. ō pact. & pbat ex pīsse. ff. de appel. nō tñ & in. l. ii. & iij. ff. ō libe. cā. ANNALI SILENTIO. Nō. q ānale silētiū hz viz refutatōis facit. ff. ad tre. l. fcā. §. sigs bonoꝛ: & qō nota. ff. de neg. gest. l. si ego. EX QUO SCIUERIT. Nō. tpō ex quo inducit tacita renunciatio nō currere ignoranti: & est argu. ad statutū perusinum de insinuationibus testamentoꝛ. ¶ Item potes notare q prescriptio annalis vel minoꝛis tpis nunquā currit ignoranti. TRIGINTA ANNIS. Nō. h expressum q iuri offerendi quod hz dñs prescribit spacio. xxx. anno. quod ignoranti currit h. Adde. C. ō prescrip. lon. tem. l. fi. & in auc. q si quis qbusdā. ¶ Quero vtrum tpis currat pupillo: glo. h notabiliter sentit q nō: vnde nō. q hz prescriptio. xxx. an. inducatur a cō suetudine vel statuto tñ in ea hz locuz. l. sicut. §. sexus: C. ō prescrip. xxx. an. vbi continetur diffinitio generalis q prescriptiones longissime tpis: q sunt oio odiose non currunt pupillis: quod tene menti: & sic rō legis. i. iuris cōis interpretat statutū municipale & consuetudines locoꝛum: dumtamen verba statuti & consuetudinis formaliter non repugnent: vt nō. C. de iure delib. l. fi. §. in cōputatione: & extra de consue. c. cuz dilectus: & C. de noxa. l. si seruī vestri: cū simili. Et ideꝛ dico in prescriptiōe statutaria puta. x. annoꝛ surrogata loco prescriptionis. xxx. an. vt sicut illa currit adultis & non pupillis: sic ista surrogata per statutū: quod est nota. ¶ Et nota q dicunt quidam q hodie nulla currit prescriptio ꝓtra dominum: quod intellige domino ignorante: vt. ff. de capi. coꝛ. §. preterea: & de. phi. feu. alie. p Fede. §. i. vel ibi loqtur qñ contra ius alienauit: h qñ consuetudie permittente: & hec vera. PROXIMI AGNATI. Nō. q in alienatione prohibēda & in redimēdo agnati preferunť dño. ¶ Sed qūo pōt prohiberi qō consuetudo permittebat? Rñdeo offerendo ante factum equale pretium. ¶ Et nō. q hic vī casus q facta alienatione agnati preferuntur dño ſm Jac. bel. sed ego dico q hoc non dicit littera: q loqtur tñ in duobus casibus. s. qñ alienatio erat facta de bona consuetudine. Item qñ de mala que tñ alienatioez permittebat irregisto dño & irregistis agnatis. ¶ Si aūt alienatio est prohibita feudum aperitur domino & prefertur agnatis: vt. ff. de prohi. feu. alie. per Fede. c. i. in prin. & sic pīantur agnati cum vasallus alienādo feudū cōmittat offensam in personam dñi: vt. ff. que fuit prima cā bene. amit. c. i. §. penul. & fi. dixi. ē. de suc. feu. c. i. §. hoc quoqs ſm Pe. de cer. considera. Ergo poterit vasallus cū dño in secreto colludere: ita q de collusione non possunt haberi testes: & sic fraudare agnatos: quod est multū inconueniens c: vt. ff. sol. ma. l. si filie mee. Ad hoc ita rñdeo: dñs qui ex tali delicto lucratur hz cām lucrativam: vt nō. in simili. ff. de exce. do. l. apud celsum. §. auctoris. Unde nedū eo colludēte sed ét eo ignoráte agnati si feudū est paternū possunt agere revocatoria: arg. insti. de acti. §. item si quis in fraudē: & ff. de leg. i. l. plane: la secunda. Hoc quod dico est nouū. Et si diceret q cōtra dñm nullum cōpetet remediū teneretur iste q vēdidit in pīudiciū agnatoꝛ actione de dolo & criminaliter criminē stellionatus si constaret q fecit principaliter vt eis obesset puta donando extraneo. Sed Jaco. bel. inclinat simpliter pro agnatis & habeo h talē postillā sup ver. redimendo. l. eo cāu qñ alienatio erat ꝓcessa vel prohibita. By. Ego veriozē puto opi. dñi Pe. de cer. cum eo qō nunc addidi: & alias dixi. ¶ Quero qd si per formaz statuti est pmissa alienatio feudi & non est dictū q dñs vel agnati possint redimere: nūqd hoc tacite intelligiť cautuz? Et vī q non: q hoc non dictat statutū. Tu dic q tacite vī cautum: q cū hoc stet in finibus permissionis & nihil dīponat in pīudiciū dñi vel agnatorum super iure redimendi: tacite vī sibi hoc ius siue pīuile gium redimendi reseruatū ex quo nō reperitur ademptuz: vt. C. de appl. l. precipimus in fi. ſm glo. & Jac. bel. quod est nō. ¶ Extra querit gl. vtz valeat statutū ciuitatis vicētie: quo caueť q si secūdus creditoꝛ distulit p annū & diem ius suū proseq q postea nō audiat nisi tpis interruperit & ō interruptione doceat p publicū instrm tabellionis bone opinionis. Et dicit gl. q iste tex. est ar. q valeat statutū: q: est ſm simile ꝓsuetudinis h approbātis: hz alij dicant ꝛriuz: teneas q statutū valeat & facit eī de i integ. resti. & c. pstitutus: qō nō. i. l. fi. C. de iure do. ipe. tene mēti hāc glo r. Bal.

Bella. Casus. Querit an dñs possit, pretaxatē feudi alienare? Rñdeť q seruandū est qō statutū est p. l. coz. h. d. ¶ Et sic nō. q vnū statutuz remittit se ad aliud statutū. Et qñ statutū remittēs nō dat aliā formā certā ozvideri statutū ad qō fit remissio. Sz si p se dat certā formā nō oz videri seu pscrutari aliā scripturā vt pz in oībus. ll. q faciūt mētionē de edictis q nō repiunť. i. vbicūqs gl. dicē q nō hēmus. ff. ex q. ca. ma. l. ab hostib. §. hz qō simpliter. bal. ¶ Quis dicatur dux marchio comes siue capitaneus vel vasallus. Rubrica.

Ulia principe.

Diuide in duas ptes. Primo que psone nobilitent p feudum & declaratio graduū nobilitatis feudi. Scōo q̄ sunt p sone que nō nobilitent. Secū da in. §. ceteri.

q

¶ Casus. Dux dr q a pncipe ō ducatu ē inuestitus marchio q de marchia: comes q de comitatu. Qui aūt est a principe vel a prāte aliq̄ de plebe vī de plebis pte: capitaneus appellať. Qui aūt a capitaneis est inuestitus antiquo iure valuasoꝛ dicitur. Qui aūt a maioꝛibus valuasoꝛibus sunt inuestiti valuasini